RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 118.722 van 28 april 2003
in de zaak A. 125.212/VII-27.520.

In zake : Antoine D'HONDT,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 82-84.

tussenkomende partij :

de n.v. PURATOS GROUP,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. BOUCKAERT en J. GORIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Antoine D'HONDT op 9 augustus 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Landbouw van 11 april 2002 waarbij de beroepen die omwonenden hebben ingesteld tegen het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Vlaams-Brabant van 6 september 2001 houdende het verlenen aan de n.v. PURATOS GROUP van de vergunning voor het veranderen van een inrichting voor de productie van grondstoffen voor de voedingsnijverheid, gelegen aan de Industrialaan 25 te Dilbeek, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat P. FLAMEY, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat J. DE CONINCK die, loco Advocaat J. NIJS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten J. BOUCKAERT en J. GORIS, die verschijnen voor de tussenkomende partij,

Gehoord het andersluidend advies van Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de n.v. PURATOS GROUP met een verzoekschrift van 4 september 2002 vraagt om in voorliggend kort geding te mogen tussenkomen; dat als houdster van de bestreden milieuvergunning zij een evident belang heeft bij haar tussenkomst; dat het verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat aan de tussenkomende partij voor haar vestiging te Dilbeek, gelegen in industriegebied binnen het BPA Roekhout, bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant van 24 september 1981 een exploitatievergunning werd verleend voor de productie van grondstoffen voor de voedingsnijverheid; dat evengenoemde vergunning werd verleend voor een termijn tot 24 september 2011; dat nadien nog voor dezelfde termijn diverse uitbreidingen werden vergund; dat blijkens de milieuvergunningsaanvraag de tussenkomende partij op grond van die vergunningen beschikte over diverse productielijnen voor margarine, verbeteraar, vetemulsie, nappage en poeders alsook over een aantal productielijnen voor monoglyceriden en esterificatie van plantaardige vetzuren en dat zij over volgende inrichtingen beschikte :

- Het lozen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater met een maximaal toegelaten uurdebiet van 1 m³ met een maximaal toegelaten dagdebiet van 10 m³.
- Het gebruik van transformatoren met een individueel nominaal vermogen van 300 en 630 kVA.
- Het gebruik van transformatoren met een individueel nominaal vermogen van 1.200 en 1.250 kVA.
- Koelinstallaties met 167,9 kW en luchtcompressoren met 163,5 kW.
- Opslag van maximaal 1.000 liter in gasflessen.
- Opslag van 52.250 liter vloeibare stikstof en van 3.000 liter propaangas in vaste reservoir.
- Opslagplaats voor 184.000 liter azijnzuur (92.000 liter) en azijnzuur anhydride (92.000 liter) in bovengrondse houders.
- Opslagplaats voor 100.000 liter ontvlambare vloeistof waaronder 92.000 liter azijnzuuranhydride in bovengrondse houders.
- Opslagplaats voor 125.000 liter stookolie (110.000 liter voor gasolie, 10.000 liter voor stookolie en 5.000 liter voor lichte stookolie) in 5 ingegraven houders met een ontvlammingspunt lager dan 100° C.
- Opslag voor dierlijke en plantaardige olie met een ontvlammingspunt hoger dan 100° C.
- Opslag van kunststofverpakking.
- Laboratoria met het oog op opzoekingen, proeven, analyses, toepassing of ontwikkeling van producten en kwaliteitscontrole.
- Onderhoudswerkplaats met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 4,5 kW.
- Cinemazaal voor 90 toeschouwers.
- Opslagplaats voor verpakkingsmateriaal uit papier en karton.
- Stoomgeneratoren.
- Verbrandingsinrichtingen zonder elektriciteitsproductie.
- 300 elektromotoren van 2,00 t.e.m. 37,5 kW voor een totaal vermogen van ca. 1.200 kW.
- een sproeitoren met een 22-tal motoren van 0,37 t.e.m. 50 kW met een totaal vermogen van ca. 440 kW.
- een 15- tal elektromotoren van 2 t.e.m. 58 kW.
- Oppompen van grondwater met een debiet van maximum 40 m³ per uur, 250 m³ per dag of 91.250 m³ per jaar.
- Opslagplaats voor afgewerkte producten.
- Parking voor personenwagens;

dat met het bestreden besluit aan de tussenkomende partij volgende vergunning wordt verleend, deels bij wijze van regularisatie, voor het veranderen van haar inrichting omvattende :

- het lozen van bedrijfsafvalwater in de riolering met een maximumdebiet van 50 m^3 per uur, 120.000 m^3 per jaar, voor een termijn verstrijkend op 31 mei 2002;
- het lozen van huishoudelijk afvalwater in de riolering, met een maximumdebiet van 10 m^3 per uur, 50 m^3 per dag en 11.000 m^3 per jaar via drie lozingspunten;
- het lozen van koelwater in een oppervlaktewater, met een maximumdebiet van 20 m^3 per uur, 80 m^3 per dag en 20.000 m^3 per jaar;
- een afvalwaterzuiveringsinstallatie met inbegrip van het lozen van bedrijfsafvalwater, met een maximumdebiet van 30 m^3 per uur, 200 m^3 per dag en 100.000 m^3 per jaar vanaf 1 juni 2002;
- 8 transformatoren met een respectievelijk nominaal vermogen van 3 x 630 kVA, 1 x 300 kVA, 1.000 kVA, 1.200 kVA, 1.250 kVA en 2.000 kVA;
- een vaste inrichting voor het laden van accumulatoren, met een geïnstalleerd totaal vermogen van 158 kW;
- het stallen van 48 voertuigen;
- een werkplaats voor het herstellen van motorvoertuigen, met gebruik van 2 schouwputten;
- een inrichting voor het wassen van minder dan 10 voertuigen per dag;
- airconditioningsinstallaties en luchtcompressoren, met een totaal geïnstalleerde drijfkracht van 1.350 kW;
- andere koelinstallaties met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 1.205 kW;
- de opslag van maximum 6.300 l gas in flessen;
- de opslag van 41.300 l samengeperste gassen in vaste reservoirs : 36.300 l stikstof en 5.000 l CO_2;
- de opslag van 16 kg zeer giftige en ontplofbare stoffen;
- de opslag van 300.000 kg oxiderende, irriterende, schadelijke en corrosieve stoffen;
- de opslag van 100 l zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen;
- de opslag van 906.000 l dierlijke en plantaardige oliën;
- de opslag van 4.000 l smeer- en afvalolie;
- de opslag van 200 kg gevaarlijke stoffen in verpakkingen van maximum 25 kg;
- de opslag van 70 ton hout in een open ruimte;

- een inrichting voor het mechanisch behandelen van metalen, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 17 kW;
- 6 stoomgeneratoren met een waterinhoud van 43.000 l;
- 10 stookinstallaties met een totaal warmtevermogen van 21.000 kW;
- een smelterij van voedingsstoffen met een geïnstalleerde drijfkracht van 20 kW;
- een productielijn voor margarine op plantaardige en/of dierlijke basis (530 kW) en een inrichting voor het bereiden en verwerken van emulgatoren op basis van plantaardige vetten en glycerine (480 kW) met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 1.010 kW;
- een inrichting voor het bereiden van voedingsproducten op basis van plantaardige melen, suiker of cacao met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 600 kW;
- een inrichting voor het bereiden van afdeksuikers met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 95 KW;
- een inrichting voor het bereiden van azijn, met een geïnstalleerde totale drijfkracht van 5,5 kW;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker volgende uiteenzetting geeft :

> "Verzoekende partij woont in de Theodoor Coppenstraat 241, ongeveer 250 meter ten noord-oosten van het bedrijfsterrein van de NV PURATOS GROUP (zie stuk 3, stedenbouwkundige nota blz. 3).
>
> De eigendom van verzoekende partij situeert zich dus ten noord-oosten van het bedrijfsterrein van de NV PURATOS. Rekening houdende met de overwegende zuid-westenwinden, ligt verzoekende partij rechtstreeks in de windrichting van het waterzuiveringsstation en de bedrijfsgebouwen op de percelen 1E, 2, 3, 18h, 18k, 17d4 en 17h4 (zie stuk 3, stedenbouwkundige nota blz. 3).
>
> Door de relatief korte afstand van diens woning tot het bedrijfsterrein en de oriëntatie t.o.v. het bedrijfsterrein wordt verzoekende partij dus rechtstreeks geconfronteerd met de negatieve effecten van de milieuvergunning.

Verzoekende partij is daarenboven eveneens eigenaar van een weiland van circa 1 ½ ha op ongeveer 20 meter ten westen van het bedrijfsterrein in kwestie en dus vlak naast de waterzuiveringsinstallatie die eveneens het voorwerp uitmaakt van de vergunning verleend door het bestreden besluit. De bouwvergunning voor dit waterzuiveringsstation werd trouwens afgeleverd door het College van Burgemeester en Schepenen van Dilbeek zonder dat voorafgaandelijk een openbaar onderzoek werd gehouden, zodat verzoeker in dit verband geen bezwaren kon formuleren (zie stuk 15, vaststelling landmeter-schatter van onroerende goederen).

Dat het bedrijf immers constant reuk verspreidt (zie stuk 14, verklaringen bewoners Breughelpark); dat de aanvrager voor de GMVC toegeeft dat geurhinder wordt veroorzaakt door azijnuitwasemingen en dat daarover klachten geuit zijn; dat de opslag van schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, waaronder azijn, wordt uitgebreid van 197.000 kg tot 300.000 kg; dat ook het vervaardigen van voedingsproducten met geurverspreiding gepaard gaat; dat een waterzuiveringsinstallatie ook voor geurverspreiding zorgt; dat verder de Gezondheidsinspectie Limburg in zijn advies dd. 19 december 2001 bevestigt dat er geurhinder is en opmerkt (zie stuk 9) :
'In het dossier worden door de exploitant geen maatregelen voorgesteld om de geurhinder, waarover geklaagd werd tijdens het openbaar onderzoek, te beperken.'

Dat de aanvrager in zijn geschreven nota trouwens erkent dat er reuk is van het bedrijf; dat de aanvrager enkel betwist dat die reuk, met uitzondering van de azijngeur, onaangenaam zou zijn; dat nochtans ook de reuk van voedingsbedrijven onaangenaam is voor de omwonenden, zeker wanneer zij daar dag in dag uit mee geconfronteerd worden.

Dat er groot gevaar voor brand en ontploffing is, blijkt hieruit reeds dat de aanvrager meent dat vele voorzorgen moeten worden genomen (zie blz. 7 van de juridische nota van de aanvrager, 11); dat het niet is omdat de aanvrager meent dat hij vele maatregelen genomen heeft om een eventuele brand of ontploffing tijdig op te sporen en te bestrijden, dat er geen groot gevaar meer zou bestaan; dat er trouwens in het bedrijf reeds een grote brand geweest is, ook al is dat 20 jaar geleden; dat de aanvrager toegeeft dat minstens 214.000 l ontvlambare stoffen worden opgeslagen; dat bovendien gassen in flessen worden opgeslagen; dat verder samengeperste gassen worden opgeslagen; dat nadrukkelijk ontplofbare stoffen worden aangevraagd; dat naast ontvlambare vloeistoffen ook lichte stookolie aanwezig is en zelfs zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen; dat het brandgevaar ook onderstreept wordt in het advies van de Gezondheidsinspectie 19 december 2001 (stuk 9); dat de GMVC in zijn advies dd. 21 januari 2001 zelfs laat opmerken dat het bedrijf momenteel een studie laat uitvoeren over het risico op stofexplosies (stuk 5); dat het ontploffings- en brandgevaar inherent is aan zowel de huidige als de sterk uitgebreide toekomstige opslag van diverse en enorme hoeveelheden ontvlambare stoffen.

Dat de omwonenden nu reeds hinder ondervinden van de geluidseffecten van de inrichting (zie stuk 14, verklaringen bewoners Breughelpark); dat deze hinder blijkbaar ernstig werd genomen nu men geluidsmetingen heeft uitgevoerd.

Dat de door de Bestendige Deputatie verleende vergunning o.a. de opslag van gas in flessen verhoogt van 1.000 l naar 6.300 l en de opslag van oxiderende, irriterende, schadelijke en corrosieve stoffen van 197.000 kg tot 300.000 kg (o.a. 184 m^3 azijnzuur en azijnzuuranhydride in 4 dubbelwandige tanks van 46 m^3).

Dat ook de opslag van zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen van 100 l in kannen van 25 l wordt gevraagd.

Dat de verleende milieuvergunning minstens gedeeltelijk een regularisatie betreft aangezien ze - in de woorden van het besluit van de Bestendige Deputatie dd. 6 september 2001 - betreft 'het in overeenstemming brengen van de milieuvergunning met de reële situatie' (zie ook hfdst. I, feiten).

Dat het niet is omdat er reeds een inrichting bestaat dat de omwonenden zich niet zouden mogen verzetten tegen het nadeel dat ontstaat ten gevolge van de gevraagde verandering van de bestaande inrichting (R.v.St., 54.031, ANCKAERT & MEYFROODT, 27 juni 1995), te meer daar in casu de geviseerde vergunning evenzeer regularisatie beoogt voor de totaliteit van de vergunde activiteiten.

Dat aangetoond wordt dat verzoekende partij door de bestreden milieuvergunning een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreig(t) te ondergaan. Dat de door het bestreden besluit verleende vergunning immers enerzijds de verandering van de inrichting door uitbreiding toestaat en er anderzijds toe strekt om de reële situatie in overeenstemming te brengen met de milieuvergunning. Dat uit voornoemde uiteenzetting onmiskenbaar volgt dat het nadeel ernstig en moeilijk te herstellen is; dat het nadeel enkel ongedaan kan worden gemaakt door de gevraagde schorsing";

3.2.1. Overwegende dat met het bestreden besluit in hoofdzaak de opslag van diverse producten wordt vergund; dat alzo onder meer wordt vergund de toename voor opslag van schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen, te weten vooral azijnzuur en azijnzuuranhydride, van gas in flessen, van dierlijke- en plantaardige oliën, de opslag van 100 liter zeer licht en licht ontvlambare vloeistoffen; dat daar tegenover staat de vermindering van de opslag van samengeperste gassen en van gas- en stookolie en dat een reeks maatregelen worden genomen ter bescherming van de omgeving zoals onder meer de opslag van licht ontvlambare vloeistoffen in kleinere kannen van 25 liter in een beschermd solventenhuis, de opslag van gas en stookolie in ingegraven houders, de opslag van azijnzuur en azijnzuuranhydride in dubbelwandige tanks, de inkuiping van plantaardige en dierlijke olie voorzien van een overvulbeveiliging, de vervanging van de bestaande vergunde askarel transformatoren door droge types; dat niet valt in te zien en verzoeker in elk geval niet aantoont dat de vergunde opslag geur- en lawaaihinder teweegbrengt; dat gelet op de hiervoren beschreven maatregelen niet aannemelijk wordt gemaakt dat ten aanzien van de reeds vergunde opslag er een ernstige toename is op brand- en ontploffingsgevaar voor de omliggende woningen en gebouwen; dat desbetreffend eveneens kan worden verwezen naar het advies van de Gezondheidsinspectie Limburg waarin wordt gesteld dat "omwille van de brandpreventie (...) de inrichting werd voorzien van voldoende brandblusapparatuur en sprinklerinstallaties, compartimentering en branddetectiesystemen" alsook naar de adviezen van het bestuur Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie waarin wordt gesteld dat "er binnen een straal van 100 m rond de bedrijfsterreinen ca

10 woningen en 2 appartementsgebouwen zijn gelegen; dat deze echter op ca 150 m van de fabrieksgebouwen zijn gelegen; dat de verwijzing naar brand te maken heeft met een brand die het bedrijf ca 20 jaar geleden heeft getroffen; dat bij de huidige aanvraag alle maatregelen zijn genomen om dergelijke problemen te vermijden"; dat de verwijzing door verzoeker naar de opmerking in het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie dat het bedrijf momenteel een studie laat uitvoeren over het risico op stofexplosies niet dienstig is, daar in dat advies duidelijk wordt gesteld dat het gaat om een studie voor een installatie "over het risico op stofexplosies voor eigen werknemers" en "dat het risico naar buiten voor de omwonenden verwaarloosbaar klein is";

3.2.2. Overwegende, wat de aangevoerde geurhinder afkomstig van de vergunde biologische waterzuiveringsinstallatie betreft, dat het voor het betrokken industrieterrein toepasselijk BPA Roekhout uitdrukkelijk voorziet dat "indien afvalwater, ander dan normaal huisafvalwater geloosd wordt, (...) dit voor de lozing in de openbare riolering (zal) gezuiverd worden via een op het bouwplan weergegeven waterzuiverings-installatie (door bezinking, biologische filtering, rietvelden, enz.)"; dat dienvolgens eventuele geurhinder veroorzaakt door de exploitatie van de vergunde waterzuiveringsinstallatie voor de omwonenden van de betrokken inrichting niet kan worden aangemerkt als een dermate grote hinder die hun normale tolerantiedrempel overschrijdt;

3.2.3. Overwegende, tenslotte, dat met het bestreden besluit nog een nieuwe productielijn wordt vergund; dat evenwel niet aannemelijk wordt gemaakt dat door de toekomstige exploitatie van één nieuwe productielijn, de geur- en lawaaihinder in ernstige mate zal toenemen; dat daarenboven een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit enkel de hinder voortvloeiend uit de exploitatie van de met het bestreden besluit vergunde bestanddelen kan voorkomen en aldus de diverse hinderaspecten waarover verzoeker klaagt en die in wezen verband houden met de vóór het bestreden besluit tot 24 november 2011 vergunde activiteiten, niet zal kunnen wegnemen;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen zonder dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. PURATOS GROUP in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig april tweeduizend en drie, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**